

Dört

Polat Onat

NARKISSOS
YAYINEVI

Dört

Polat Onat

1. Baskı: Eylül 2024

Kapak Tasarım: Burak Aras

Sayfa Düzeni: Burak Aras

ISBN: 978-625-98285-1-0

Sertifika No: 71384

© *Narkissos Yayınevi* | *Eylül 2024*

Baskı-Cilt: Repar Tasarım Matbaa,
Yenibosna Merkez Mh. Cemal Ulusoy Cd. No: 43
Bahçelievler / İstanbul
Sertifika No: 40675

Narkissos Yayınevi
71 Evler, Mercanlar Sk. 20/7
Odunpazarı / Eskişehir

narkissosyayinevi.com.tr

İçindekiler

Gerçek Hafıza	/ 1
Ölüm Provaları	/ 11
Mezar Taşı Şiircisi	/ 25
Burada Olmayan	/ 61

Editör Önsözü

*“İnsanoğlunun yapabilecekleri
hayal ettikleriyle sınırlıdır.”*

— Arthur C. Clarke

Şimdi teknolojinin baş döndürücülüğünden dem vurmak için bazı gelişmelerden bahsetsem birkaç güne modası geçer. Öyle bir hız! Yıllar, hatta yüzyıllardır insanların hayal ettiği şeyler, tam olarak onların düşündüğü şekliyle olmasa da bir bir gerçekleşiyor. Gerçekleşmeye de devam edecek. İnsanlık olarak neleri başaramadığımızın listesini yapacak olsak çok küçük ve çok hatalı bir liste çıkar ortaya. Bunu söylememin nedeniyse Clarke’nin sözüne sonuna kadar katılmamdır. Ya da ironik bir biçimde ifade edeyim: *Daha hayal bile edemediğimiz neler vardır bir düşünsenize!*

Bu nedenle bilim kurgu önemli bir yere sahip. Edebiyat, insanın zihninde başka dünyalara, bilim kurgu ise başka evrenlere kapı aralıyor. Nitekim şu an gerçekleşen her şey, günün birinde, birileri tarafından hayal edilebildiği için gerçekleşiyor. Ve bunlar gerçekleşmekteyken yenileri hayal ediliyor. İnsanoğlu adeta siymacı gibi sınırlarına ulaşmaya çalışıyor.

Tüm bunlardan bahsetmemin nedeni hem birazdan okuyacağınız öykülerin bilim kurgu türünde olması hem de elinizde tuttuğunuz kitabın oluşma sürecini anlayabilmeniz...

Polat Onat gerçekten üretken bir yazar. Öyle ki işin sadece üretme kısmına tutkun, bunu şahsen tanışınca anladım. Açıkçası kendisiyle iletişim kurduğumuzda bilim kurgu kitapları beklemiyordum. Bize *dört* ayrı kitap dosyası gönderdi. Bunlar, dosya incelemelerinde alıştığımız gibi, yazım yanlışlarıyla dolu olmadığı için masa başında değil, koltuğumuza yaslanarak okuma fırsatı bulduk.

Bu öyküleri okurken bazıları bana diğerlerinden daha farklı göründü. Her biri farklı özelliklere sahip ayrı bir gezegen ama aynı güneş sistemine ait gibiydi... İşin kötü tarafı ise seçtiğim *dört* öykünün farklı kitaplarda bulunmasıydı. O an aklıma hepsini bir araya getirip yeni bir bütün oluşturma fikri geldi. Ama itiraf etmeliyim ki bu fikrin kabul görüp görmeyeceği konusunda endişeliydim. Nitekim fikrimi anlattığımda sonuç tahmin ettiğim gibi oldu ama oraya birazdan geleceğim.

İlk fırsatta Polat Bey'i aradım. Uzun uzun sohbet ettik, pek çok farklı konuda konuştuk ama inanın kitapla ilgili planlarımı anlattığım kısım çok kısa sürdü. Cevap olumsuzdu çünkü Polat Bey'in iki endişesi vardı:

Birincisi, yayınlanmış öyküleri yeni kitap olarak basmanın okuru kandırmak gibi görünebileceğini düşünüyordu. *İkincisi* ise kitapların zaten kendi içinde bir bütünlük taşımasıydı.

Bir yazarın eserleri ilk defa derlenmiyordu ki! Ama ikinci endişesine karşılık hiçbir şey diyemedim. Zira eserler onun hayal gücünün ürünüydü, yerlerinden koparıp başka kitaba dönüştürmekse benim hayal gücümün... Yine de teklifimi düşüneceğini, söyledi. Görüşmemizin sonunda Polat Bey'e seçtiğim öyküleri, aklımdaki sıraya göre toplayıp hazırladığım dosyayı gönderdim. Dosyayı inceledikten sonra bana dönüş yapıp, öykülere hiç bu açıdan bakmadığını ama bu sırayla okunduğunda gerçekten bir bütün oluşturduğunu, söyledi. “Bu senin kitap projen, o zaman senin tasarrufuna bırakıyorum,” dedi. Ve işte buradayız!

Kitaba neden “Dört” ismini verdiğimi açıklamama gerek yok sanırım ama kapağı “Gerçek Hafıza” isimli öyküden aldığım ilhamla tasarladığımı belirtmeliyim. Umarım başından sonuna kadar benim gibi gerilimi hissederek, heyecanla ve keyifle okursunuz.

Burak Aras
2024

Gerçek Hafıza

Pazartesi

Uyandı. D n kim olduğunu hatırlamıyordu. Tavana baktı. “Bugün kim olacağım acaba?” diye düşündü. Yatağında biraz oturdu. Terliklerini giydi. Pencerenin önüne gitti. Perdeyi açtı. Dışarıya baktı. Kimse yoktu. Saatini kontrol etti. Uyanalı iki dakika geçmişti. Ama h len bir hafıza edinememişti kendine. Sadece üç daki-kası kalmıştı.

Pencereden bakmaya devam ederken tam o esnada sokağın köşesini dönüp yürümeye devam eden bir adam gördü. Bugünkü hafızasını edinmişti işte. Kimin düşün-celerine sahip olacağı her gün bu şekilde belirleniyordu. Gördüğü ilk kişi tüm kişiliğıyla beynine yerleşiveriyordu bir günlüğüne. Uzaktan iki saniyelik bakış bile yeterliydi.

Gece uyuyana kadar o adamın tüm hafızasını beyinde taşıyacaktı.

Bugünkü adı belli olmuştu işte: Mezotyce Troly. Beğenmemişti bu ismi. Ama mecburdu. Bir günlük idare edecekti artık. Bugünlük sahip olacağı kişinin çocukluk anılarına göz attı. “Mutlu bir bebek, ilgili bir anne-baba, başarılı bir okul hayatı... Ooo, epeyce sağlam bir kişilik sahibi birisi oldum bugün. Herhangi bir travma da yok. Psikolojik sorunlar yaşamayacağım ve depresif ruh hâli yansıtmayacağım en azından,” diye düşündü.

Kahvaltısını alelacele yaptı. Çantasını aldı. İçindeki, yapay “duygu durum”ları barındıran çipli kartlara göz attı. Eksik yoktu. Müşterileri için tüm duygu çeşitleri tam tekmil mevcuttu. Depodan takviye yapmasına gerek kalmamıştı. Her zaman olduğu gibi şehir merkezine gitti. “İşler son zamanlarda çok kesat gidiyor. Umarım şimdi biraz satış yapma imkânım olur da nafakayı doğrulturuz,” diye kendi kendine söylendi.

Duygu satıyordu. İş buydu. 2079’un olumsuz çevresel şartları itibariyle serotonin, endorfin, oksitosin, dopamin gibi hormonların vücutta gittikçe daha az salgılanması nedeniyle insanların duyguları azalmıştı, duygu durumları bozulmuştu. İnsanlar çareyi çipli kartları, bileklerindeki sensörlere okutarak kendilerine duygu takviyesi yapmakta bulmuşlardı. Genelde mutluluk ve huzur duyguları veren çipli kartlar çok satıyordu. Ama hüznün ve merhamet duyguları yüklü kartlar alan müşteriler de oluyordu kimi vakitlerde. Öfke pek tercih edilmiyordu

son zamanlarda. Neşe de öyle. Asrı zamanlar itibariyle neşeli olmak toplumsal açıdan ayıp sayılıyordu zaten.

Bugünkü zihninde taşıdığı hafıza olan Mezotyce'ın anıları epeyce zengindi. Eğlenceli ve heyecanlı serüvenler yaşamıştı. Adamın dünyada gezmediği çok az yer kalmıştı. Gün boyu bu renkli anıları zihninde canlandırıp gözünün önüne getirerek iyi vakit geçirdi. Canı hiç sıkılmamıştı doğrusu. Duygu durumu satışları da mevsim normallerinin üzerinde olunca verimli bir gün geçirmenin keyfiyle evine döndü.

Bugün hafızasında taşıdığı kişilik olan Mezotyce'ın en büyük hobisi futbol maçları izlemektir. Masrafsız eğleneceği için epeyce sevindi. Evde bilgisayarın başına geçerek şampiyonlar liginden seçtiği canlı yayınlanan bir maçı izledi.

Vakit gece yarısı olmuştu. Rutin uyku vakti gelmişti. Yatağına girip gözlerini yumdu. Yine her zaman olduğu gibi başını yastığa koyar koymaz hemen uyudu. Rüya görmedi.

Sah

Uyandı. Dün kim olduğunu hatırlamıyordu. Tavana baktı. “Bugün kim olacağım acaba?” diye düşündü. Yatağında biraz oturdu. Terliklerini giydi. Pencerenin önüne gitti. Perdeyi açtı. Dışarıya baktı. Saatini kontrol etti. Uyanalı iki dakika geçmişti. Hafıza edinebilmek için üç dakikası daha vardı.